

ELÄINOIKEUSPUOLUE

ÄÄNI ELÄMÄLLE

Periaateohjelma

Kaikkia eläviä kunnioittava
kohtuuden yhteiskunta

Hyväksytty Suomen Eläinoikeuspuolue ry:n
vuosikokouksessa 24.4.2016

Sisällysluettelo

1. Johdanto: Poliittinen vallankumous eläimille ja ihmisille	3
2. Eläinten oikeudellinen status ja eläinsuojeluviranomaiset	3
2.1 Eläinsuojelulaki	3
2.2 Eläinsuojeluviranomaiset	4
3. Eläimet elintarviketuotannossa	4
3.1 Tuotantoeläinten elämä	4
3.2 Tuotantoeläinten kuolema	4
4. Eläimet teollisuuden raaka-aineina	5
4.1 Vaate- ja tekstiiliteollisuus	5
4.2 Muu teollisuus	5
5. Eläimet koekäytössä	6
6. Eläimet lemmikkeinä, viihdykkeinä sekä harrastus- ja työvälineinä	6
6.1 Koulutus ja käyttö	6
6.2 Eläinten kasvatusta, kauppa ja rekisteröinti	7
7. Eläimet luonnossa	7
7.1 Ihmisen toiminnan välilliset vaikutukset luontoon	8
7.2 Ihmisen toiminnan suorat vaikutukset luonnoneläimiin	8
8. Ihmiskeskeisestä kasvutaloudesta kaikkea elävää kunnioittavaan kohtuutalouteen	8
8.1 Kohti sosiaalisesti kestävää Suomea	9
8.2 Ihminen oikeudenmukaisemman maailman rakentajana	11
9. Yhteenveto	11

1. Johdanto: Poliittinen vallankumous eläimille ja ihmisille

Suomen Eläinoikeuspuolue tavoittelee poliittista vallankumousta demokraattisin keinoin. Visionamme on yhteiskunta, jossa kaikilla elollisilla olennoilla on oikeus omaan elämäänsä ja vapauteen, joita rajoittavat ainoastaan toisten yksilöiden vastavat oikeudet. EOP:n päämääränä on uudistaa nykyinen lihanormiin perustuva yhteiskuntamalli, joka sallii eläinten eettisesti ja ekologisesti kestävämmän käytön ihmisen tuotantovälineinä, ravintona, viihdykkeinä ja asusteina.

Emme aja eläimille ihmisoikeuksia, vaan yksilön oikeutta lajityypilliseen elämään. Poliitiikkamme vallankumouksellisuus perustuu näkemykseen siitä, että ihmisillä on moraalisisia olentoina velvollisuus huomioida muiden lajien tarpeet yhteiskuntaamme rakennettaessa.

Emme ole perinteinen yhden asian puolue, vaan ison asian puolue: perimmäinen tavoitteemme on luoda Suomesta yhteiskunta, jossa kunnioitetaan niin eläinten, ihmisten kuin muun luonnon oikeuksia ja tarpeita. Suomen Eläinoikeuspuolueen päämääränä on edistää kaikkien eläinten oikeudenmukaista kohtelua, lisätä tietoisuutta aihealueen epäkohdista sekä tukea eläin- ja ympäristöeettisten vaihtoehtojen tarjontaa. Lopullinen päämäärämme on kaiken eläinten riiston lopettaminen. Koska se ei tapahdu hetkessä, tavoitteen saavuttamiseksi on käytössä kaksi keinovalikoimaa: eläinten olojen parantaminen (niin sanottu eläinsuojelu) sekä eläintuotteista luopumisen ja niiden korvaamisen edistäminen lainsäädännöllisten ja hallinnollisten toimenpiteiden sekä kansalaisten tiedottamisen ja valistuksen avulla.

Kaikkia elollisia olentoja kunnioittavassa yhteiskunnassa vallitsee paitsi lajiin, myös henkilöön liittyvistä ominaisuuksista riippumaton ihmisten välinen oikeudenmukaisuus. Samat tasa-arvon, kunnioituksen, vastuun ja vapauden tavoitteet pätevät myös ihmisten väliseen toimintaan. Eläinten oikeuksien lisäksi ajamme siis myös ihmisten oikeuksia. Kaikkia ihmisiä tulee kohdella tasapuolisesti etniseen taustaan, ihonväriin, ikään, kansalaisuuteen, kieleen, seksuaaliseen suuntautumiseen, sukupuoleen tai uskontoon katsomatta, sillä ilman ihmisten välistä tasa-arvoa ja demokratiaa sekä eläin- että ihmisoikeudet ovat pelkkää sanahelinää.

Toimimme näiden tavoitteiden saavuttamiseksi kansainvälisesti yhteistyössä muiden maiden eläinpuolueiden ja muiden eläinten oikeuksista kiinnostuneiden poliittisten toimijoiden kanssa.

2. Eläinten oikeudellinen status ja eläinsuojeluviranomaiset

Eläinten lainsäädännöllisen statuksen tulee määräytyä itseisarvon, ei materiaallisen merkityksen perusteella. Jokaisella elävällä, tietoisella ja tuntevalla olennoilla – ei vain ihmisellä – on itseisarvo, minkä vuoksi eläimille on annettava lainsäädännössä juridisen henkilön asema. Vaikka eläimet eivät ole täysin oikeuskelpoisia täysi-ikäisen ihmisen tavoin, niitä tulee käsitellä lain edessä tietoisina ja tuntevina oikeudellisinä subjekteina, ei samassa asemassa elottoman omaisuuden, kuten esineiden, kanssa.

2.1 Eläinsuojelulaki

Eläinsuojelulain on oltava eläinkunnan ”perustuslaki”, jossa säädetään eläinten kohtelun peruseriaatteista ja vähimmäisvaatimuksista. Sen tulee kattaa koko eläinkunta, niin ihmisen hallinnassa olevat yksilöt kuin luonnoneläimet. Yksityiskohtaisten tiettyyn eläinten käyttötarkoitukseen sidottujen säännösten avulla ei saa alittaa eläinsuojelulain asettamia vähimmäisvaatimuksia, minkä lisäksi eläinsuojelulain säännöksiä tulee noudattaa myös mahdollisissa ristiriitapauksissa. Lainsäädännön asettamien vaatimusten ollessa vuorostaan epäselvät, on lähdettävä ”in dubio pro reo” -varovaisuusperiaatteella säädösten vähimmäisvaatimukset ylittävältä tasolta.

EOP:n tavoitteena on toimia korkeampien lainsäädäntövelvoitteiden edistämiseksi kansainvälisesti, mutta myös Suomen tulee olla edelläkävijä ja ylläpitää tai säätää korkeampia vaatimuksia tarvittaessa itsenäisesti. Edellä esitetyn toteuttamiseksi eläinten rooleista ja niitä koskevista toimenpiteistä on käytettävä lainsäädännössä ja muussa hallinnossa läpinäkyvää kieltä. Asioista on puhuttava oikeilla termeillä, eli on käytettävä sanastoa, joka ei aiheuta vääriä mielikuvia, vaan tuo lainsäätäjille, hallinnon virkamiehille ja kansalaisille esille eläimen todellisen roolin toimijana tai toimenpiteen kohteena.

2.2 Eläinsuojeluviranomaiset

Suomeen tulee perustaa eläinten suojelun tason varmistamiseksi eläinten hyötykäytön hallinnosta riippumaton eläinsuojeluvirasto.

Valtakunnallisen tason lisäksi kunnan eläinlääkäreiden eläinsuojelullinen hoitovastuu on siirrettävä erityisille alueellisille eläinsuojeluviraston alaisille valvontaeläinlääkäreille. Paikallisten eläinsuojeluviranomaisten ammattitaitoon on kiinnitettävä huomiota kouluttamalla vastaavat poliisit ja paikalliset syyttäjänviranomaiset tehtäviinsä nykyistä laajemmin. Myös eläinsuojeluneuvojen ja eläinsuojeluyhdistyksien toimintaa on tuettava, jotta ne voivat osallistua uusien viranomaisten rinnalla eläinten hyvinvoinnin varmistamiseen paikallisesti.

Kaikkien edellä mainittujen toimintaa ohjaamaa on muodostettava eläinten oikeuksiin, hyvinvointiin ja suojeluun perehtyneistä asiantuntijoista koostuva neuvottelukunta. Näiden lisäksi Suomeen tulee perustaa eläinsuojelurikoksiin erikoistuneen valtakunnansyyttäjän virka, jonka tehtäviin kuuluu myös paikallistason syyttäjänviranomaisten ohjaaminen sekä eläinsuojeluneuvottelukunnan työskentelyyn osallistuminen.

3. Eläimet elintarviketuotannossa

Eläimet eivät ole Suomen Eläinoikeuspuolueelle tuotannontekijöitä. Tuotantoeläimillä on kaikkien muiden eläinten tapaan itseisarvo, jolloin niiden arvottaminen tuotantoeläimiksi palvelee vain ihmisen, ei kyseisten yksilöiden tarpeita. Elintarviketuotantoa varten kasvatettavia ja teurastettavia eläimiä tulee kohdella huomattavasti nykyistä paremmin, jotta niille voidaan edes elämänsä aikana tarjota lajityypilliset ja kärsimyksestä vapaat elinolosuhteet. Tämä koskee erityisesti teurastusta.

Eläinsuojelullisten tavoitteiden toteutumisen ohella Suomen Eläinoikeuspuolueen yhteiskunnallisena päämääränä on luopua eläinten käytöstä elintarvikkeina. Tämä tulee tapahtumaan kasvatuksen ja valistuksen, tuotannon ja kulutuksen uudelleenohjauksen sekä elintarviketeknologisten innovaatioiden avulla (8. luku).

3.1 Tuotantoeläinten elämä

Eläimille ei saa tuottaa kipua. Niiden ruumiita ei ole sallittavaa silpoa eikä niille saa tehdä eläintuotantoa helpottavia, mutta tuskaa aiheuttavia toimenpiteitä, kuten nupouttamista, hampaiden vetämistä tai kastrointia. Myös muut kipua aiheuttavat toimenpiteet kuten sähköpiiskan käyttö eläimen liikuttamiseksi on kiellettävä. Ainoastaan eläinten sairauksien hoitoon liittyvät välttämättömät toimenpiteet voidaan sallia.

Riittävät mahdollisuudet lajityypilliseen käyttäytymiseen tekevät kivuliaat toimenpiteet tarpeettomiksi. Tämän vuoksi eläimille on taattava edellytykset toteuttaa itseään: liikkua, levätä, hankkia ravintoa, hoitaa itseään ja olla kontaktissa lajitoveriensä, erityisesti jälkeläistensä, kanssa. Tuotantoeläimen pitäminen sidottuna tai niin ahtaassa häkissä tai karsinassa, ettei se pysty tyydyttämään edellä mainittuja tarpeitaan, on kiellettävä. Eläimen oman hyvinvoinnin hyväksi tehtävien hoitotoimenpiteiden aikana tapahtuva liikkumisen rajoittaminen tulee kuitenkin hyväksyä edelleen jatkossa. (Nämä tavoitteet koskevat myös kalanviljelyä, jonka vähimmäisvaatimuksia on nostettava huomattavasti.)

Edellä eriteltyjen tuotannollisten menetelmien lisäksi eläimille haittaa aiheuttava jalostus on kiellettävä. Eläinrotujen ja -yksilöiden, joiden ruumiinrakenne aiheuttaa kipua tai haittaa normaalia elämää, kuten liikkumista, hengittämistä tai lisääntymistä, jalostus on lopetettava. Tämän kiellon tulee koskea paitsi tuotanto- myös lemmikki- ja harrastuseläimiä.

3.2 Tuotantoeläinten kuolema

Vastasyntyneiden eläinten tappaminen on eettisesti kestämätöntä, minkä vuoksi juurikuoriutuneiden kukkountuvikkojen tappaminen on kiellettävä. Linnun sukupuoleen liittyvät tuotannolliset ongelmat voidaan jatkossa ratkaista kaksikäyttöröten käytöönnotolla tai sikiökehityksen alkuvaiheeseen sijoituvalla sukupuolentunnistuksella.

Kasvatus- ja elinolosuhteiden lisäksi Suomen tulee tiukentaa eläinten kuljetukseen ja teurastamiseen liittyvää valvontaa. Eläinten kuljetus alhaisempiin eläinsuojelumaihin tai teuraaksi ulkomaille on lopetettava. Itse teurastusmenetelmät, jotka aiheuttavat kipua ja stressiä, on kiellettävä, minkä lisäksi on varmistettava, etteivät eläimet joudu seuraamaan lajitovereidensa tainnuttamista tai teurastamista. Edellisen ohella eläinten tainnutuksen onnistumisesta on oltava varmuus ennen elävän yksilön teurastamista. (Tämä koskee myös kaloja.)

Eläintiloille ja teurastamoihin on saatava pakollinen kameravalvonta, jonka tallentaman materiaalin tulee olla julkista ja toistekelpoista mahdollisissa oikeudenkäynneissä. Sekä tuottajien että kuluttajien on osallistuttava kameravalvonnan rahoitukseen, sillä toiminnan lakisääteisyys tarkkailu ja takaaminen on paitsi tuottajan ja teurastamojen, myös kuluttajan etu.

4. Eläimet teollisuuden raaka-aineina

Eläin ei ole raaka-aine. Elintarvikekäytön lisäksi Suomen Eläinoikeuspuolue pyrkii eläinten vapauttamiseen myös muilla teollisuuden aloilla.

Eläinperäisiin vaatteisiin ja muihin teollisuuden tuotteisiin on merkittävä selvästi, mistä maasta sen eläinperäinen osa on kotoisin. Suomessa on harkittava eläinperäisten tuotteiden maahantuonnin kieltämistä alueilta, joiden eläinsuojelulainsäädäntö ei ole kotimaata tai Euroopan unionia vastaavalla tasolla. Nykyajan vaate- ja tekstiiliteollisuus on täynnä lämpimiä ja muodikkaita vaihtoehtoja, jotka eivät vaadi eläinten käyttöä vaatteiden ja tekstiiliteollisuuden raaka-aineina, minkä vuoksi esimerkiksi turkistuotteiden maahantuonti ja myynti voidaan kieltää kokonaan.

Elintarviketuotannon tavoin myös teollisuuden eläinperäisille tuotteille voidaan harkita haittaveroa tuotannon ja kulutuksen ohjaamiseksi muiden vaihtoehtojen, ennen kaikkea kasviperäisten luonnonkuitujen, käyttöön.

Eläinsuojelullisten tavoitteiden toteutumisen ohella Suomen Eläinoikeuspuolueen yhteiskunnallisena päämääränä on luopua eläinten käytöstä elintarvikkeina. Tämä tulee tapahtumaan kasvatuksen ja valistuksen, tuotannon ja kulutuksen uudelleenohjauksen sekä elintarviketeknologisten innovaatioiden avulla (8. luku).

4.1 Vaate- ja tekstiiliteollisuus

Turkistarhaus on kiellettävä. Tarhatut turkiseläimet ovat villieläimiä, jotka eivät pääse toteuttamaan lajityypillisiä tarpeitaan turkistarhojen olosuhteissa. Turkistarhauksen suoraan työllistävä taloudellinen merkitys on pieni: monen kymmenen tuhannen ketun tarhaa hoitaa usein vain muutama ihminen – jopa sivutoimisesti. Välillinen työllistävä vaikutus korvautuu helposti muilla tuotteilla, minkä lisäksi yhteiskunnan varoin on mahdollista tukea turkistarhauksen tuloista riippuvaisten ihmisten uudelleensijoittumista muille talouden aloille. Turkistarhaukselle ei siis ole kestävää puolustusta, ja se on kiellettävä kokonaan.

Turkistarhauksen lisäksi muuta eläinten käyttöä vaate- ja tekstiiliteollisuuden raaka-aineena tulee rajoittaa ja valvoa entistä tarkemmin. Höyhen- ja untuvatuotteiden raaka-aineena ei saa käyttää elävistä eläimistä kynimällä hankittuja untuvia, eikä tällaisia tuotteita ole sallittavaa markkinoida Suomessa. Myös Euroopan unionissa jo voimassaolevaa elävien lintujen kynimiskieltoa tulee valvoa tarkemmin. Lampaiden keritsimisessä tulee puolestaan varmistaa, että se tapahtuu eläimelle mahdollisimman stressittömästi ja kivottomasti. Nahkateollisuuden osalta tuotteiden alkuperää on seurattava entistä tarkemmin, jottei niiden raaka-aineena ole käytettyä eläimiä, jotka on nahkottu elävinä.

4.2 Muu teollisuus

Vaate- ja tekstiiliteollisuuden lisäksi esimerkiksi kosmetiikka- ja kemikaaliteollisuus käyttää runsaasti eläinperäisiä raaka-aineita. Osa näistä raaka-aineista on helposti saatavilla teurastuseläinten sivutuotteina, mutta eläimiä usein myös ylläpidetään tuotantoeläiminä ainoastaan tai ennen kaikkea muun teollisuuden raaka-aineiden lähteinä. Tämä eläinten käyttö tulee tehdä kuluttajille näkyväksi, minkä lisäksi yhteiskunnan on tuettava muiden, ei-eläinperäisten vaihtoehtojen käyttöönottoa.

Jotta eläimet voidaan vapauttaa kaikilla teollisuuden aloilla, uusien eläinperäisten teknologisten innovaatioiden kehittäminen on pysäytettävä ja tarvittaessa estettävä lainsäädännöllisin keinoin. Eläimiä raaka-aineena hyödyntävän teknologian kehittämisen rahoittaminen tulee lopettaa, ja uudet tämän kaltaiset innovaatiot kieltää. Uusiutuvan energian ja bioenergian kehitystyössä ei saa rahoittaa elävistä eläimistä, kuten kaloista tehdyn energian käyttöönottoa. Teurasjätettä hyödyntäviä teknologisia ratkaisuja ei pidä edistää nykyisestä, koska ne eivät tue eläintuotannon lopettamisen tavoitetta.

5. Eläimet koekäytössä

Suomen Eläinoikeuspuolueen tavoitteena on saattaa koekäytössä olevat eläimet eläinsuojelulain piiriin. Koe-eläimiä tulee kohdella ja käsitellä samoja kunnioituksen ja arvokkuuden periaatteita noudattaen kuin muita eläimiä, mutta lopullisena päämääränä tulee olla eläinten koekäytön täysi lopettaminen. Missä eläinkokeiden korvaaminen muilla koemenetelmillä ei ole vielä mahdollista, kivuliaat kokeet, elävien yksilöiden silpominen ja ruumiillista haittaa aiheuttava jalostus on kiellettävä ja koe-eläimille taattava mahdollisuus lajityypilliseen käyttäytymiseen.

Koe-eläimiä turvallisuustesteissä hyödyntäviä teollisuudenaloja on ohjattava poliittisesti käyttämään eläinkokeille vaihtoehtoisia testausmenetelmiä. Eläimillä tehty turvallisuustestit ovat useimmiten turhia, sillä niitä tehdään rutiininomaisesti ja niistä saatavat koetulokset ovat usein lajien eroavaisuuksien vuoksi ihmisten kannalta harhaanjohtavia.

Eläinten koekäyttö on lopetettava samoista syistä myös lääketieteessä: ihmisten sairauksien tutkiminen eläimillä tuottaa usein virheellistä ja huonosti sovellettavaa tietoa. Vaihtoehtoisia koemenetelmiä on jo olemassa, ja näiden testaustapojen kehitystä ja lisääntyvää käyttöönottoa on tuettava sekä julkisin varoin että lääketieteellisuudelta kerättävillä maksuilla. Tuskalliset kokeet on lopetettava eläineettisin perustein, vaikkei korvaavia menetelmiä olisi vielä käytettävissä.

Eläinten koekäytön yliopistollisessa perustutkimuksessa, kuten fysiologisten toimintojen ja geenien kartoituksessa, on perustuttava eläinten lajityypilliseen käyttäytymiseen, ja sen on hyödytettävä myös eläimiä. Yleinen eläimille mahdollisesti saavutettava hyöty ei kuitenkaan oikeuta eläinyksilöiden käyttöä kivuliaissa tai stressaavissa koetilanteissa.

Edellisten muutosten lisäksi Euroopan unionin ulkopuolella eläimillä testattuja tuotteiden – olivat ne sitten lääkkeitä, kosmetiikkaa tai kemikaaleja – markkinointi on estettävä EU:n alueella, ellei tuotteen alkuperämaan eläinsuojelulainsäädäntö vastaa unionin tasoa.

6. Eläimet lemmikkeinä, viihdykkeinä sekä harrastus- ja työvälineinä

Kaikkia ihmisten hoidossa ja vastuulla olevia eläimiä tulee kohdella samoin perusperiaattein, jotka kieltävät kivuliaat toimenpiteet, elävien yksilöiden silpomisen ja haittaa aiheuttava jalostuksen sekä takaavat mahdollisuudet lajityypillisen käyttäytymisen toteuttamiseen. Näidenkin eläinten osalta Suomen Eläinoikeuspuolueen pitkän aikavälin päämääränä on kaupallisen kasvattamisen ja muun hyödyntämisen kieltäminen.

6.1 Koulutus ja käyttö

Alistamiseen ja kipuun perustuvat eläinten koulutusmenetelmät tulee kieltää nykyistä jyrkemmin. Eläinten koulutuksen on kunnioitettava eläinyksilöiden lajityypillisiä ominaisuuksia ja motivoitettava niiden positiivisesta vahvistamisesta. Tämän vuoksi sekä fyysiseen että henkiseen väkivaltaan perustuvat menetelmät ja sellaisia tukevat apuvälineet on ehdottomasti kiellettävä ja niiden käytöstä rankaistava. (Tämä koskee erityisesti hevosurheilua.)

Myös julmin koulutusmenetelmin ja ahdistavissa oloissa aikaansaadut eläinesitykset on kiellettävä edellisin perustein. Sirkuseläimiä koulutetaan usein alistavin, kivuliaan ja stressaavin menetelmin, minkä vuoksi tämän kaltainen eläinten hyödyntäminen on lopetettava. Kiertävien esityksien on vaikea taata edes kesy-eläinten hyvinvointia, joten sirkusilta on kiellettävä kaikkien eläinten pito ja näytteille asettaminen. Tämän edistämiseksi matkatoimistojen ja muiden tapahtumajärjestäjien tulee lopettaa myymästä palveluja, joihin sisältyy sirkusesityksiä tai esimerkiksi eläimillä ratsastusta ja ajelua.

Kaikkea eläinten viihdekäyttöä on valvottava entistä tarkemmin ja viihdykkeinä hyödynnettäville eläimille taattava mahdollisuudet lajityypilliseen käyttäytymiseen. Eläintarhojen ja kotieläinpihojen tulee taata eläimille perustarpeiden ohella puitteet vetäytyä omaan rauhaansa ihmisten katseilta ja kosketuksilta. Jos eläinyksilöiden lajityypillisiä käyttäytymistapoja ei voida huomioida riittävästi, ei niitä tule pitää vangittuina eläintarhoissa – edes lajinsa olemassaolon turvaamiseksi. Eläinlajeilla ei ole kollektiiveja oikeuksia, vaan oikeudet perustuvat aina yksilökohtaisiin tarpeisiin.

Myös eläinten käytön ihmisten apulaisina tai harrastusvälineinä on tapahduttava eläinten ehdoilla. Lemmikkien hyödyntäminen ihmisten apulaisina esimerkiksi palvelus- tai terapiakoirina tai viranomaisien tai yksityissektorin työvälineinä on toteuduttava näiden eläinten tarpeita ja hyvinvointia kunnioittaen. Tämä koskee myös muuta eläinten – etenkin koirien ja hevosten – harrastus- ja kilpailukäyttöä. Lisäksi vedonlyönti eläinurheilusta on lopetettava, sillä se syventää eläimen asemaa urheiluvälineenä, minkä vuoksi se on kiellettävä.

6.2 Eläinten kasvatusta, kauppa ja rekisteröinti

Kuten kaikkea eläimiin liittyvää kaupallista toimintaa myös eläinkauppojen valvontaa on tehostettava ja sen säännöksiä tiukennettava. Eläinkaupoille on luotava laatuvarmistusjärjestelmä, ja niiden valvonta tulee keskittää eläinsuojeluviranomaisille. Eläinkauppaa koskevia säännöksiä on kiristettävä siten, että eläimen myyjän on varmistuttava ostajan kyvystä huolehtia eläimen lajityypillisten tarpeiden toteutumisesta. (Tämä koskee myös yksityishenkilöiden välistä eläinkauppaa.)

Koirien ja kissojen pennuttamiseen on vaadittava pentutehtailun estämiseksi erillinen rekisteröityminen eläinsuojeluviranomaisille, minkä lisäksi kasvatustoimintaa on valvottava tarkemmin ja rikkeistä rangaistava ankarammin. Eläimen itseisarvo ei ole kiinni sen rodusta tai sukupuolen pituudesta, minkä vuoksi ihmisiä on valistettava ja kannustettava kasvattamisen ja ostamisen sijaan tarjoamaan koti kodittomille löytöeläimille.

Ellei eläimen haltijaa tavoiteta, yhteiskunnan on vastattava viime kädessä sekä villien että kesyjen löytöeläinten hoidosta. Tämän vuoksi löytöeläinten hoitoon tulee lisätä resursseja niin, että sekä luonnoneläimille että lemmikkieläimille voidaan muodostaa koko maan kattava hoitokotiverkosto. Eläimet on kuntoutettava niiden fyysisestä tilasta riippumatta niin kauan, kuin se on eläinlääketieteellisesti mahdollista. Kuntoutetut villieläimet pitää vapauttaa luontoon eikä tervettä, kesyä löytöeläintä saa lopettaa, vaan sille on etsittävä uusi koti. Eläinlääkäreiden tulee toimittaa lopetettaviksi tuodut terveet lemmikkieläimet löytöeläinkeskuksiin, joiden tehtävänä on etsiä niille uusi koti.

Jotta edelliset toimenpiteet voidaan minimoida, koirien ja kissojen mikrosirulla tehtävä tunnistusmerkintä ja rekisteröinti tulee asettaa pakolliseksi. Vapaana liikkuvien kissojen lisääntyminen on estettävä velvoittamalla niiden omistajat sterilisoimaan tai kastroimaan lemmikkinsä. Lisäksi kissojen liikkumista vapaana etenkin taajama-alueilla voidaan rajoittaa tai se voidaan kieltää kokonaan niiden itsensä sekä luonnoneläinten suojelemiseksi.

Edellä mainittujen uudistuksien lisäksi koti- ja lemmikkieläiminä pidettävistä eläinlajeista on luotava positiivista ja niinä käytettäviä lajeja rajoitettava eksoottisten villieläinten suojelemiseksi. Yksityishenkilöillä tulee olla jatkossa oikeus pitää lemmikkinä ainoastaan listattujen eläinlajien edustajia. Monien ”perinteistenkin” lemmikkien lajityypillisten tarpeiden tyydyttäminen on uskottua haasteellisempaa, mikä vuoksi tiettyjen positiivisilla olevien lajien edustajien pitäminen lemmikkeinä voidaan rajoittaa haltijoille, jotka pystyvät täyttämään asetetut lajikohtaiset erityisvaatimukset.

7. Eläimet luonnossa

Luonnoneläinten kotirauha on varmistettava; luonto on eläinten koti, ja nykyihminen on siellä vain vieraana. Ekosysteemin ja siihen kuuluvien yksilöiden suojeleminen on yksi Suomen Eläinoikeuspuolueen perusperiaatteista. Koska nykyinen eläintuotanto perustuva yhteiskuntamalli uhkaa ympäristöä sekä suoraan että välillisesti, elinympäristöjen saastumiseen ja tuhoamiseen sekä yleiseen välinpitämättömyyteen ja ihmiskeskeisyyteen on kiinnitettävä suurempaa yhteiskunnallista huomiota.

7.1 Ihmisen toiminnan välilliset vaikutukset luontoon

Kaikki ihmisten toimenpiteet tulee arvioida sekä asutuksen yhteydessä että villissä luonnossa eläinten ravinnon riittävyys ja elinalueiden tarkoituksenmukaisuus huomioiden. Suomeen on taattava riittävästi luonnonsuojelualueita sekä metsästys- ja kalastusvapaita alueita, minkä lisäksi metsien pirstaloituminen tulee pysäyttää. Muita olennaisia luonnoneläinten elinympäristöjä suojelevia tekijöitä ovat muun muassa: oikeanlaiset puunkaato- ja ojitusmenetelmät, pelto- ja vesistöalueiden suojavyöhykkeet sekä valtateiden eläinsillat ja -tunnelit, joita on lisättävä.

Maatalouden ja teollisuuden käyttämät kemikaalit ovat romahduttaneet eläinpopulaatioita Suomessa, minkä vuoksi valtion on kannustettava nopeampaan vaihtoehtoisten tuotteiden kehittämiseen. Monet eläinlajit kärsivät myrkkujen rikastumisesta ravintoketjussa, minkä lisäksi maa- ja kalatalouden sekä teollisuuden jätevedet pilaavat yhä luonnoneläinten ympäristöjä, erityisesti vesistöjä. Jotta nämä vahingot voidaan pysäyttää ja estää, valtion on kannustettava tulevaisuudessa intensiivisemmin maatalouden ja teollisuuden kemikaalien vaihtoehtojen kehittämistä.

7.2 Ihmisen toiminnan suorat vaikutukset luonnoneläimiin

Ihmisen on pidättäydyttävä mahdollisimman pitkään puuttumasta luonnon kiertokulkuun. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, ettei ihmisellä olisi velvollisuutta suojella luonnoneläimiä kärsimyksiltä tai ympäristöä tuhoutumiselta sellaista havaitessaan: Vahingoittunutta villieläintä on autettava, ellei siitä aiheudu itselle välitöntä vaaraa. Jos eläimen kärsimysten päättämiseksi ei ole muuta vaihtoehtoa, se on lopettava.

Kaikki villieläimet, myös petoeläimet, ovat osa Suomen luontoa. Petoeläimet ovat luonnollinen osa ympäristöämme, minkä vuoksi niiden kannat on turvattava ja niitä on suojeltava salametsästykseltä. Petokantojen vahvistuminen on paitsi eläimien, myös ihmisen etu kaikkien villieläinten kantojen hallinnoijana ja luonnon monimuotoisuuden takaajana. Petoeläinten ihmisille ja kotieläimille aiheuttamat vahingot voidaan minimoida jatkossa asiantuntijayhteistyöllä ja ennakkoinnilla.

Kaikkien uhanalaisten eläinlajien metsästys on kiellettävä luonnon monimuotoisuuden takaamiseksi eikä metsästyksen tule olla osa uhanalaisen lajin kannanhoitoa. Myös uhanalaisen lajin edustajan saa tappaa ainoastaan, jos se aiheuttaa ihmisille välitöntä vaaraa eikä mitään muuta mahdollisuutta eläinyksilön ihmisille aiheuttaman vaaran välttämiseksi ole tai jos eläin on parantumattomasti loukkaantunut.

Kaikkia eläimiä tulee kohdella samoin perusperiaattein, minkä vuoksi myös kärsimystä aiheuttavat metsästys- ja kalastusmenetelmät, joissa eläin ei heti kuole ja joutuu näin ollen kokemaan pitkittynyttä kipua tai stressiä, on kiellettävä. Mikä ei ole hyväksyttävää toimintaa teurastamoissa, ei ole hyväksyttävää toimintaa luonnossa. Ihmisten hoidossa ja vastuulla olevien eläinten tapaan myös epäeettisin pyyntimenetelmin muualla saatujen eläintuotteiden tuonti ja myynti on kiellettävä Suomessa.

Edellisten uudistuksien ohella metsästämiselle on säädettävä alaikäraja eläinten ja ihmisten suojelemiseksi: Alle 15-vuotiaat ei voida olettaa kykenevän käsittelemään aseita niin, ettei metsästettävillä eläimillä aiheudu pitkittynyttä kipua ja stressiä. Alle 10-vuotiaiden ei pidä osallistua metsästysretkiin, koska pieniä lapsia ei tule asettaa alttiiksi eläinten tappamiselle tai siitä aiheutuville mahdollisille vaarallisille tilanteille.

8. Ihmiskeskeisestä kasvutaloudesta kaikkea elävää kunnioittavaan kohtuutalouteen

Talousajattelu perustuu nykyaikana tyypillisesti taloudellisen kasvun ja sen katsottujen edellytyksien varmistamiseen. Myös Suomessa talouskasvu näyttäytyy julkisessa keskustelussa eri elämän alueiden edistyksen ehtona ja talouskriisin keskellä ratkaisuna ongelmiin, mikä tekee siitä yhden yhteiskuntapolitiikan keskeisimmistä tavoitteista.

Totutuista esitystavoista poiketen rajaton kasvu rajallisessa tilassa on kuitenkin mahdotonta: jos koko maailma vaurastuu samaa tahtia, tuloksena on väistämätön ja nopea resurssien ehtyminen. Huolimatta siitä, ettei aineellisen kasvun tarkkoja

rajoja tunneta ja teknologian kehitys saattaa työntää niitä tuonnetummas, ihmisen tulisi ymmärtää, ettei meidän tarvitse tuhota luontoa tai sen lajeja todellisten tarpeidemme tyydyttämiseksi. Suomen Eläinoikeuspuolueen näkökulmasta taloudellinen kasvun ja aineellisen kulutuksen ensisijaisuus yhteiskunnassa on kyseenalaistettava sosiaalisten ja ekologisten syiden vuoksi.

Vaikka on selvää, että siirtyminen kestäviin tuotanto- ja kulutustapoihin tulee vaatimaan pitkiä siirtymäaikoja, nykyisen talousajattelun ja ympäristötuhojen irtikytkeminen ei ole mahdollista, vaan käytännön parannuksiin on ryhdyttävä nyt. Valtion on vauhditettava ekologista uudistumista sekä annettava selvä signaali siitä, että ympäristön rasittamisen hinta tulee nousemaan, jotta kannusteet resurssitehokkuuteen paranevat.

Kestävyyden kannalta on tärkeä turvata ensisijaisesti ruuan tuotannon ja vesihuollon haasteet. Suomen Eläinoikeuspuolueen yhtenä merkittävimpänä tavoitteena on muuttaa maataloustukijärjestelmää siten, että se suosii suoraan ihmisille kelpaavan kasvisravinnon tuotantoa. Koska eläintuotanto haaskaa resursseja ja eläintuotannon subventoiminen maataloustuilla haittaa resurssien järkevää ja oikeudenmukaista käyttöä, siitä on vähitellen luovuttava.

Suomalaista verotusjärjestelmä on edellä esitettyjen päämäärien edistämiseksi uudistettava suosimaan kasviperäisiä tuotteita. Kasviperäisten elintarvikkeiden ALV-prosenttia tulee laskea ja eläinperäisten tai eläinperäisiä ainesosia sisältävien ruokatuotteiden prosenttia nostaa. Vaihtoehtoisesti eläinperäisille tai eläinperäisiä ainesosia sisältäville elintarvikkeille voidaan säätää erillinen haittavero. Molemmat uudistusvaihtoehdot ohjaavat kulutusta terveellisiin, ympäristön resursseja säästäviin kasvisperäisiin tuotteisiin, minkä lisäksi ihmisten ja muun luonnon hyvinvointia kuormittavien eläintuotteiden käyttäjät osallistuvat verotuksen kautta yhteiskunnalle aiheuttamiensa kustannusten maksamiseen.

Nykyinen talousajattelumme toissijaistaa ekotehokkuuden, ja jatkuvaa kasvua tavoitellaan ympäristömme kustannuksella. Ravinnon tuotannossa toteutettavien uudistuksien ohella muun aineellisen tuotannon tulee Suomen Eläinoikeuspuolueen näkökulmasta perustua jatkossa entistä enemmän materiaalien kierrätykseen, jolloin uusiutumattomien luonnonvarojen kulutusta voidaan vähentää. Koska nykyisten teollisuusmaiden painoarvo maailmantaloudessa pienenee, globaalia energian ja materiaalin käyttöä voidaan supistaa, jos talouden energia- ja materiaalitehokkuus paranee nopeammin kuin kehittyvien maiden tuotanto ja kulutus kasvavat. Tämän vuoksi uudelleenkäyttämiseen, kulutushyödykkeiden kestävyys suunniteltuun sekä ekotehokkaan teknologian kehittämiseen ja levittämiseen on alettava panostaa intensiivisemmin yhteiskunnallisesti.

Tuotannon ja teollisuuden painopisteiden muuttamisen lisäksi kestävä tapa hillitä kasvua ja kulutusta on ohjata statusveitotiset kotitaloudet ja kuluttajat tyytymään vähempään: pienempiin palkkoihin, vähempään kulutukseen ja matkustamiseen, lyhyempään työaikaan. Ensisijaisesti kysymys on asennemuutoksesta, minkä vuoksi Suomen Eläinoikeuspuolueen yksittäisten tavoitteiden ohella on pyrittävä kestävää kehitystä tukevaan laajempaan päätöksentekoilmapiirin muuttamiseen: kauppastandardien uudelleen normittamiseen, mainostamisen sääntöjen kiristämiseen, kansainväliseen hintasääntelyyn. Suomalainen talouspolitiikka tarvitsee kasvu- ja kulutuspakkoa ratkoviin pikaratkaisujen sijaan maailman rajalliset resurssit tunnustavan arvopohjamuutoksen.

8.1 Kohti sosiaalisesti kestävää Suomea

Paitsi talouskriisi, myös kasvava tietoisuus ihmiskunnan ja ympäristömme pahoinvoinnista ovat ajaneet meidät tilanteeseen, jossa yhteiskunnan kehityssuunta on pystyttävä tunnustamaan vääräksi. Vuosikymmenten kasvumalli on osoittautunut kriisialttiiksi, ekologisesti sietämättömäksi ja eriarvoistavaksi, ja koska talousjärjestelmämme on ihmisen luoma, myös vastuu siitä ja sen ongelmista on meidän.

Tähänastinen talouskasvu on mahdollistanut ihmiskunnan nykyisen kehityksen ja hyvinvoinnin kohenemisen. Absoluuttinen köyhyys on poistunut kasvun ansiosta länsimaista, ja köyhyys voidaan sen avulla poistaa myös kehittyvistä maista. Taloudellinen nousu on tehnyt mahdolliseksi myös hyvinvointierojen kaventamisen ja yhteiskuntien sosiaalisen kestävyys paranamisen, mutta näiden kaikkien etujen rinnalla sen ansiot eivät ole yksiselitteiset.

Kaikki, mikä kasvattaa kansantaloutta, ei lisää ihmisten tai luonnon hyvinvointia: tietyn yltäkylläisyyden tason ylittyttyä onnellisuuden ja elämänlaadun ei voida katsoa riippuvan talouden kasvusta. Vaikka talouskasvu on ollut edellytys hyvinvoinnille ja sen jakautumiselle, se on määrätyn rajan saavutettuaan riittämätön – jopa käänteinen – hyvinvoinnin mittari. Nykyinen elämäntapamme rasittaa ympäristöämme ja uhkaa tulevaisuuttamme, minkä vuoksi vauraiden länsimaiden on suunnattava yhteiskuntapolitiikkaansa pois materiaalisista tavoitteista, kohti uusia taloudellisia, sosiaalisia ja ekologisia päämääriä.

Suomen Eläinoikeuspuolueen näkökulmasta sosiaalisesti kestävä kehityksen tavoitteena on yhteiskunta, joka pystyy tyydyttämään tarpeensa viemättä tulevalta sukupolvelta tai muilta lajeilta mahdollisuutta tehdä samoin. Päämääränämme on luoda kaikkia elollisia olentoja kunnioittava demokratia, jossa vallitsee henkilöön liittyvistä ominaisuuksista riippumaton ihmisten välinen tasa-arvo.

Kansanterveys ja koulutus ovat merkittävä osa yhteiskunnallista kestävyyttä. Koska ruuankulutus päätöksemme vaikuttavat ympäristöömme, kanssaihmeisiimme, muihin eläimiin ja meihin itseemme, peruskoulun ja lukion opetusohjelmaan on lisättävä kasvisruokavalion etuja sekä eläinten oikeuksia ja hyvinvointia käsitteleviä sisältöjä. Eläinnäkökulma ja tuotantoeläinten käytön eettiset ja ekologiset vaikutukset tulee ottaa muun muassa biologian, filosofian, maantiedon, yhteiskuntaopin ja elämäntutkimustiedon opetusohjelmiin ja näiden oppiaineiden oppimateriaalit päivittää sen mukaisesti. Myös koulujen ravitsemuskasvatus on uudistettava niin, että se huomioi entistä selkeämmin kasvisruuan eettiset ja ekologiset edut. Ruuan kasvatuksen puutarhataidot ja opetus keruutuotteiden hyödyntämisestä tulee lisätä uudeksi perustaidoksi peruskoulun opetusohjelmaan.

Kasvisruokavalion edut ja eläinasia on otettava esille kaikkien oppilaitosten opetusohjelmissa ja valtiollisten tutkimuslaitosten työssä. Eläinten hyvinvointitarpeisiin ja oikeuksiin liittyvä opetus ja tutkimus voi olla osa mitä tahansa oppiainetta, mutta ne tulisi sisällyttää ainakin ravitsemusalan ammattilaisten, eläintenhoitajien, eläinlääkäreiden, lääkäreiden, agrologien, agronomien, biologien, biokemistien, filosofien sekä valtio- ja oikeustieteellisten alojen opetukseen. Kasvisruokavalion vaikutukset ihmisiin ja ympäristöön on vuorostaan sisällytettävä vähintään maataloustieteen, lääketieteen, terveystieteen, ravitsemustieteen, psykologian, biologian, maantieteen ja taloustieteen opetukseen ja tutkimukseen.

Edellisten lisäksi on vaadittava, että eläinten hyvinvointi- ja oikeustutkimuksen tekijöiden ja niiden rahoittajien kaksoiskytökset eläintuotantoon estetään. Eläinten hyvinvointiin ja oikeuksiin liittyvän tutkimuksen tulee olla eläinten hyötykäytöstä riippumatonta, mikä saavutetaan tutkimussuunnitelmien ja tutkimustulosten julkisen arvioinnin avulla.

Suoran koulutuksen ja tutkimuksen uudistamisen ohella yhteiskunnan varoin ylläpidettävän median tulee lisätä kasvisruuan kulutusta ja eläinten oikeuksia edistävää ohjelmaa. Harhaanjohtava mainonta aiheesta tulee kieltää ja uudelleenohjaamista edesauttaa opastamalla tiedotusvälineiden edustajia ruuankulutukseen liittyvistä ympäristövaikutuksista ja muista eettisistä ristiriidoista sekä asettamalla eläinperäisten tuotteiden mainonta tarkkailuun kuluttajien saatavilla olevan tiedon laadun takaamiseksi.

Valtion tukeman median lisäksi eläinten oikeuksien toteutumista ja kasvien ruokakäyttöä kasvattavaa vapaaehtoistyötä on tuettava jatkossa yhteiskunnan varoin. Eläinoikeuksia ja kasvisruokailua edistäviä kampanjoita on avustettava tulevaisuudessa esimerkiksi tarkoitusta varten perustettavan rahaston kautta. Käytännön työssä erityisesti järjestöjen pitämiä esityksiä kouluissa ja muissa laitoksissa tulee lisätä, jotta keskustelua on mahdollista synnyttää kaikissa ikä- ja sosiaaliryhmissä mahdollisimman lyhyessä ajassa.

Koulutuksen ja kulutuksen ohjaamisen ohella kestävyiden ja eläinoikeuksien lähtökohdat on otettava huomioon kaikissa niitä koskevissa julkisissa hankinnoissa. Päiväkodeissa, kouluissa, sairaaloissa ja muissa yleisissä ruokaloissa tulee ottaa käyttöön kasvipainotteinen lähellä tuotettua ruokaa suosiva ruokalista, minkä lisäksi kaikissa julkisen sektorin ruokaloissa on

oltava päivittäinen mahdollisuus myös vegaaniseen kasvisruokaan.

Kulutuksen ja koulutuksen ohjaamisen ohella kestävyys ja eläinoikeuksien lähtökohdat on otettava huomioon kaikissa niitä koskevissa julkisissa hankinnoissa. Päiväkodeissa, kouluissa, sairaaloissa ja muissa yleisissä ruokaloissa tulee ottaa käyttöön kasvispainotteinen lähellä tuotettua ruokaa suosiva ruokalista, minkä lisäksi kaikissa näissä on oltava mahdollisuus myös vegaaniseen ateriaan. Lisäksi julkisen sektorin ruokien valmistuksessa tulee suosia jatkossa selkeästi lähellä tuotettuja satokauden mukaisia raaka-aineita.

Taloudellisten arvojen ylikorostuminen uhkaa hyvinvointiamme. Yksilöille on pystyttävä jatkossa tarjoamaan entistä selkeämmin hyödykkeisiin perustuvan vaurauden sijaan mahdollisuus toteuttaa itseään, hankkia koulutusta ja hyvää ravintoa sekä elää pitkään maapallon rajalliset resurssit huomioiden. Tämä takaa hyvinvoinnin ja sen siirtymisen paitsi sukupolvelta toiselle, sen helpomman erilaisen sovellettavuuden; yhteiskunta on vauras ainoastaan silloin, kun se ei vie muilta yksilöiltä mahdollisuutta perustarpeiden ja kohtuullisen toimintakyvyn saavuttamiseen.

8.2 Ihminen oikeudenmukaisemman maailman rakentajana

Pyrkimys kehittää yhteiskuntaa ja sen taloutta harmoniassa ympäristönsä ja sen muiden lajien kanssa ei toteudu, jos emme määritä, kenelle hyvinvointi kuuluu. Suomen Eläinoikeuspuolueen päämääränä on tehdä Suomesta yhteiskunta, jossa ihmisille ja muille eläimille tarjotaan yhtäläiset oikeudet täyteen elämään ja turvattuun tulevaisuuteen. Jos tavoittelemme kaikkien yhteiskuntaa, sen on tarkoitettava paitsi henkilöön liittyvistä ominaisuuksista, myös lajista riippumatta meitä kaikkia.

Luonnonvarojen riiston kiihtyminen alkoi teollistumisen myötä, muiden lajien maailmansotien päätyttyä. Ihmisen toiminta on alkanut hallita koko ekosysteemiä niin voimakkaasti, että maantieteilijät kutsuvat aikakauttamme ihmisen aikakaudeksi. Ympäristön roskaamista, eläinten kärsimystä ja ekosysteemin pilaamista paheksutaan ajanamme esteettisistä ja moraalisista syistä, mutta siitä saadut sanktiot koskevat yleensä vain sellaisia toimenpiteitä, jotka vaarantavat yksityisen tai yhteisen omaisuuden tai varallisuuden arvon.

Ympäristön näkökulmasta Maan kantokykyä uhkaavat useat ihmisen aiheuttamat tekijät, jotka liittyvät tiiviisti luonnon monimuotoisuuden vähenemiseen, ilmastonmuutokseen sekä typpikierron häiriöihin, joita erityisesti eläinperäisten tuotteiden valmistaminen ja kuluttaminen aiheuttavat. Koska merkittävin vastuu maapallomme tilasta on ihmisillä, myös suomalaisten on asetettava tehtävänsä kestävä kehityksen tietoisina rakentajina ja toimijoina. Vähempi lihankulutus säästäisi luonnonvarojamme, parantaisi kansanterveyttämme sekä lisäisi eläinten kunnioitusta itseisarvoisina ja tietoisina yksilöinä. Vastuunamme ympäristöä ja muita elämänmuotoja kohtaan edellyttää loputtoman kasvun ja aineellisen kultuksemme hillitsemistä, jossa eläinten oikeuksien toteutuminen voi toimia väylänä kohti oikeudenmukaisempaa ja kestäväällä tavalla hyvinvoivaan yhteiskuntaa.

Suomen Eläinoikeuspuolueen näkökulmasta talouden on toteuduttava ekologisesti ja kaikkien lajien hyvinvointi huomioiden. Kapitalismin perimmäinen ongelma on, ettei sen keskeisenä tavoitteena ole koskaan ihmisten, muiden eläinten ja näiden elinympäristön hyvinvointi ja suojelu: yhteiskunnan ekologinen ja eläinoikeudellinen uudistaminen on hidasta, koska se uhkaa hallitsevalle arvomaailmalle ensijaisempaa, muun ekosysteemin kustannuksella toteutettua taloudellisen kasvun tavoitetta. Ympäristömme ei kuitenkaan kestä nykyisen talousmallin seurauksia enää pitkään, ja tuotannon, kaupan ja kulutuksen talouskasvuun keskittyvä järjestelmä on hylättävä. Hyvinvointi kumpuaa tyydytetyistä perustarpeista, tasa-arvosta ja sosiaalisesta kanssakäymisestä, ei materiaalista ja elintason kasvattamisesta, minkä vuoksi meidän on aloitettava yhteiskuntamme instituutioiden uudelleenrakentaminen ja -arvottaminen kestäväällä tavalla oikeudenmukaisen Suomen puolesta.

9. Yhteenveto

Suomen Eläinoikeuspuolueen tavoitteena on yhteiskunta, jossa eläinten oikeudet huomioidaan kaikessa niitä koskevassa lainsäädännössä ja yhteiskunnallisessa toiminnassa. Päämäärän saavuttamiseksi eläinten hyötykäyttöön liittyvät eettiset ja

ekologiset ongelmat on paljastettava ja lihanormi murrettava. Tämä on tehtävä poliittisesti ja demokratiaa toteutettava jatkossa niin, että myös muiden lajien oikeudet huomioidaan ja arvotetaan samoin kuin nykyiset ihmisoikeudet. Tämä johdat-
taa eläinten ohella ihmisen kohti turvallisempaa ja kestäväällä tavalla hyvinvoivaa yhteiskuntaa.

On aika tehdä politiikkaa eläinten näkökulmasta. Olemme sen heille ja luonnolle, myös ihmiskunnan tulevaisuudelle velkaa. Kohtuuteen ja tarpeisiin perustuva, ympäristöä suojelevan sekä eläinten oikeudet toteuttava yhteiskunta on paitsi ihmisen, länsimaisen sivistyksen mitta. Suomen Eläinoikeuspuolueen tavoitteiden toteutuminen on alku eläimien, ihmisyyden ja kaiken elämän kunnioittamiselle.